

Bк N 55
09.11.2018г.

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Александър Евлогиев Александров, дм –
Ръководител на Катедра по съдебна медицина и деонтология
при Медицински факултет, Медицински университет - София

На дисертационен труд на тема „*Био-träasология при съдебномедицински изследвания*”, представен за публична защита пред научно жури за присъждане на научна и образователна степен „ДОКТОР” в област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт”, научно направление 7.1. „Медицина”, научна специалност „Съдебна медицина”.

Автор на дисертационния труд: *д-р Атанас Николаев Христов -асистент в КСМД*

Основание за представяне на становището: Настоящото становище представям в качеството си на член на Научното жури, назначено със Заповед № РК 36-578/21.03.2016г. на Ректора на Медицински университет – София.

1. Информация за докторанта

Авторът на дисертационния труд – д-р Атанас Николаев Христов, е асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология при Медицински факултет-Медицински университет, София. Дисертационният труд е приет за разработка от Катедрен съвет (Протокол №11/23.04.2015г.) и д-р Атанас Христов е зачислен като докторант на самостоятелна подготовка със Заповед №РК 36-1211/18.06.2015г. на Ректора на МУ-МФ, София. Дисертационният труд е представен и обсъден на разширен Катедрен съвет на КСМД-МФ-МУ, София - протокол №09/28.09.2018г., като единодушно е взето решение за отчисляване на докторанта с право на защита пред научно жури, утвърдено от Факултетния съвет на МФ-МУ, София с Протокол № 26/18.10.2018г. Отчислен е със заповед №РК 36-2541/25.10.2018г. на Ректора на МУ-МФ, София с право за защита за срок до 1 (една) година. Докторантът е изпълнил задачите, визирани в Индивидуалния си план, като във връзка с дисертационният труд има 3 публикации, едната от които е в списание с импакт-фактор, както и три научни доклада на научни форуми в чужбина и България.

Кратки биографични данни

Д-р Атанас Николаев Христов е роден на 21.02.1972г. в гр. София. Завършва средното си образование през 1990г. През 1996г. завършва Медицински университет – гр. София. За периода от Февруари 1997 г. 2002 е асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология. През 2002 г. успешно полага изпит придобива специалност „Съдебна медицина”. От 2002 г. до 2005 г. е старши асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология. От 2005 до

2015 г. е главен асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология. От 2015 до настоящия момент е асистент в Катедрата по съдебна медицина и деонтология. От 2005 до 2014 г. е главен административен лекар в Центъра и Клиниката по съдебна медицина и деонтология.

През 2015г. успешно е положил изпит по необходимия изпит по специалността „Съдебна медицина“, както и по медицински английски език за академични и научни цели.

Член е на: Българския лекарски съюз; Българското дружество по съдебна медицина и деонтология; Българско дружество по съдебна медицина; Балканската академия по съдебномедицински науки; Българско дружество по патология; Асоциацията на тъканините банки в България и на Европейската асоциация на тъканините банки.

2. Актуалност на проблема

Тематиката на дисертационния труд на д-р Ат. Христов проучва и представя един от най-важните въпроси в съдебномедицинската практика, а именно изясняване на механогенезата на образуване на следи от биологични материали върху различни следовъзприемачи повърхности, както и на такива травматични увреждания с характерна или специфична еднотипна или многокомпонентна морфология, установени по човешкото тяло, получени в резултат на механично въздействие върху него с друг предмет и/или оръжие, като техният общ вид, размери и характеристики се съпоставят с елементите на различни контактни повърхности от дадени инкриминирани обекти или веществени доказателства, които от своя страна играят много важна за изводите на поетапността на получаване и ситуациянната реконструкция на дадено престъпление.

Прави впечатление, че актуалността на проблематиката на настоящия дисертационен труд е значително по-застъпена в чуждестранната научна литература и по-обширно дискутирана в специализирани международни форуми по съдебна наука, докато в нашата специализирана литература почти липсват публикации, свързани с проблематиката и възможностите на био-трасоложичния анализ, поради което не рядко в съдебно-медицинската практика се наблюдават случаи на неправилно интерпретиране на механогенезата на дадени травматични увреждания,resp. свързването им с въздействието на определен инкриминиран предмет или оръжие.

При съдебномедицинското изследване на живо лице или труп задължително се отчитат всички констатирани травматични увреждания, като същите се описват подробно, съгласно принципите на т. нар. „словесна фотография“, като се регистрира подробно, локализацията, морфологията и точните размери на увреждането и се правят общи и детайлни мащабни дигитални снимки, според изискванията на съдебната фотография. Спазването на тези основни съдебномедицински принципи в ежедневната работа на съдебните лекари, при

неясни за разследването случаи ще дадат възможност за провеждането на биотрасологичен анализ,resp. ситуациянно етапно възстановяване на инцидента и конкретното въздействие на даден предмет от обстановката на местопроизшествието, което показва и разработката на настоящия дисертационен труд. Резултатите и изводите от дисертацията на д-р Христов, дават основание да се приеме, че изследванията на веществените доказателства от биологичен произход следва да е основен приоритет на съдебната медицина, resp. разследващите органи да назначават подобни изследвания на квалифицираните съдебни лекари, а не на експерти от структурите на МВР, които нямат медицинска подготовка.

Поставената от д-р Христов цел на дисертационния труд е базирана на натрупания 20 годишен експертен опит на съдебните лекари от Катедрата и Клиниката по съдебна медицина и деонтология, която касае установяването на специфични морфологични промени, както по телата на пострадали, починали лица, дрехите им, така и на характерни и специфични следи от биологични материки, отложени по следовъзприемачи повърхности, които д се съпоставят с инкриминирани предмети, оръжия, елементи на превозни средства и др., resp. тяхната трасологична идентификация и значението им, относно даден разследван инцидент. Целта, която автора си е поставил е ясно определена, а 3-те задачи са напълно достатъчни и добре формулирани за постигане на целта. Д-р Атанас Христов е участвал активно в анализът на представените в дисертацията случаи.

Дисертационният труд е написан на стандартни 317 страници. Дисертационният труд е онагледен с 380 снимки, от които 55 в литературния обзор и 325 в частта „собствените резултати“, като включва 1 таблица и 1 схема, както и библиография – 12 стр. Литературната справка включва заглавия, от които 42 на кирилица и 156 на латиница. Дисертационният труд се представя в съответстващ добър вид, като са спазени изискванията за това.

Литературният обзор е обстоен, богато онагледен и съдържа 35 страници, като в него са разгледани актуалните аспекти на трасологията и биотрасологията, имащи отношение към темата на дисертацията, от източници, достъпни в световноизвестните база данни.

Съдебномедицинският материал и методи са подробно описани, анализът им е задълбочен и научно обоснована за да даде яснота по методологията и значението на био-трасологията в съдебномедицинската наука и практика.

Смятам, че дисертационният труд на д-р Христов с неговите резултати, експериментална част и изводи е научно-приложим в съдебномедицинската практика.

Представените обсъждане и изводи са много добре изложени и систематизирани, като автора значително подробно и задълбочено разяснява понятието био-трасология, въведено в нашата специализирана литература от доайенът на съдебната медицина в България проф. Раданов, както и значението й при решаването на изключително сложни съдебномедицински случаи, където други идентификационни методи не могат да дадат отговор на поставените от разследването въпроси.

Научните приноси са основателни и съответстват на доказателствата, описани в методите, резултатите и изводите, онагледени в дисертационния труд, който има подчертан научно-приложен характер.

ОБОЩЕНИЕ

Представения от д-р Атанас Николаев Христов дисертационен труд напълно отговаря на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и Правилника за прилагането му в Медицинския Университет - София по отношение на обем, изискуеми раздели, последователност, логическа свързаност и научен стил. Същия е много добре илюстриран и демонстрира възможностите на компилацията от лични специални знания и компютърните технологии, които обогатяват и разширяват границите на съвременната съдебна наука.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

От всичко горепосочено е видно, че д-р Атанас Николаев Христов притежава задълбочени теоретични познания и практически умения по отношение на разработваната проблематика. Представеният дисертационен труд показва способностите на докторанта за критичен комплексен анализ, правилна интерпретация на получените резултати, изчерпателно обсъждане, точно формулирани изводи и научни приноси. Демонстрира се висока научна активност и инициативност от страна на докторанта, проявена както в сферата на разработваната проблематика, така и други раздели на съдебномедицинската наука и практика.

Оценявам представената дисертация като научен труд с висока научна и практическа стойност, поради което давам положителна оценка и предlagам на почитаемото Научно жури да присъди образователна и научна степен „ДОКТОР“ на Атанас Николаев Христов.

07.11.2018г.

Подпись:

/Дон. д-р Ал. Александров, дм/